A törvény szerinti élet

9. lecke, 3. negyedév, 2025. augusztus 23–29.

Szombat délután, augusztus 23

Emlékezetes szöveg:

„ És monda az Úr Mózesnek: Ezt mondd az Izráel fiainak: Magatok láttátok, hogy az égből beszéltem veletek. Ne csináljatok én mellém ezüst isteneket, és arany isteneket se csináljatok magatoknak. II. Mózes 20:22, 23

Az Úr ugyancsak Ésaiás próféta által ezt a parancsot adja: “Kösd be a bizonyságtételt, és pecsételd be e tanítást tanítványaimban!” (Ésa 8:16). Isten törvényének pecsétje a negyedik parancsolatban található. A tíz közül csak ez tünteti fel a Törvényadó nevét és rangját. E parancsolat hirdeti, hogy Isten az ég és a föld Teremtője, és ezért mindenkinél nagyobb tisztelet és imádat illeti meg. A Tízparancsolatnak csak ez az egy rendelkezése utal arra, hogy a törvényt milyen hatalmas lény alkotta. A pápai hatalom a szombat megváltoztatásával, a törvényt megfosztotta a pecséttől. Jézus tanítványainak az a feladatuk, hogy a negyedik parancsolat — a szombat — megszentelésével jogos helyére állítsák vissza a teremtés emlékünnepét. NK 402.3

“A tanításra és a bizonyságtételre.” Míg szép számmal vannak egymásnak ellentmondó tanítások és elméletek, Isten törvénye az a biztos mérce, amellyel minden véleményt, tanítást és elméletet meg kell próbálni. A próféta ezt mondja: “nem ekként szólnak azok, akiknek nincs hajnaluk” (Ésa 8:20). NK 403.1

Vasárnap augusztus 24

A szövetség törvénye

Olvassa el az Exodus 21:1–32 verseket. Milyen konkrét szabályokat adtak a héber rabszolgákra, a gyilkosságra és a testi sérülésekre vonatkozóan?

Isten azért, hogy a Tízparancsolatot az izraeliták jobban megérthessék és érvényre juttathassák, további előírásokat adott, hogy ezekkel szemléltesse a Tízparancsolat alapelveit. PP 267.2

E törvények közül az első a rabszolgákra vonatkozott. Az ősi időkben a gonosztevőket néha rabszolgáknak adatták el a bírák. Néhány esetben a hitelezők adták el rabszolgáknak adósaikat. Sokszor a szegénység kényszerítette rá a szülőket arra, hogy rabszolgáknak adják el magukat vagy gyermekeiket. A héber embert azonban nem lehetett, nem szabadott egész életére rabszolgának eladni. Rabszolgaságának időtartamát hat évre korlátozták. A hetedik évben szabadon kellett bocsátani. Az emberrablást, a szándékos gyilkosságot és a szülői tekintély elleni lázadást halállal kellett büntetni. A nem izra-elita születésű rabszolgák tartása megengedett dolog volt, de életüket és személyüket szigorúan meg kellett védeni. A rabszolgák gyilkosait meg kellett büntetni. Ha pedig a rabszolgát az ura részéről valamiféle testi sérelem érte, mint fogának a kiverése, akkor ez feljogosította szabadsága visszanyerésére. PP 267.3

Eddig maguk az izraeliták is rabszolgák voltak. Most, amikor olyan helyzetbe kerültek, hogy maguk is tarthattak rabszolgákat, óvakodniuk kellett az olyan kegyetlenkedéstől és kizsákmányolástól, amelytől maguk is sokat szenvedtek az egyiptomi munkavezetők velük szemben gyakorolt eljárása során. Saját keserű szolgaságuk emléke arra kellett indítsa őket, hogy a rabszolgák helyzetébe képzeljék magukat és ezért igyekezzenek azokhoz kedvesek és könyörületesek lenni. Úgy viselkedjenek velük szemben, amiként szeretnék, hogy velük szemben mások viselkedjenek. PP 268.1

Az özvegyek és árvák jogait különösképpen meg kell védelmezniük. Tehetetlen helyzetük gyengéd tekintetbevételét az Úr nagyon a lelkükre kötötte. “Ha nyomorgatod azt, és hozzám kiált, meghallgatom az ő kiáltását. És felgetjed haragom és megöllek titeket fegyverrel, és a ti feleségeitek özvegyekké lésznek, a ti fiaitok pedig árvákká” (2Móz 22:23-24). Azokat az idegeneket is meg kellett oltalmazniuk minden rossztól és elnyomástól, akik egyesültek Izraellel. “A jövevényt ne nyomorgasd, hiszen ti ismeritek a jövevény életét, mivelhogy jövevények voltatok Egyiptom földén” (2Móz 23:9). PP 268.2

Isten az uzsorakamat szedését is megtiltotta a szegényektől. Ha valaki egy szegény ember ruháját vagy takaróját zálogba vette, még naplemente előtt vissza kellett azt neki adnia. Attól, aki lopott megkövetelték, hogy az ellopott tárgyaknak a kétszeresét adja vissza. Isten a nép lelkére kötötte az elöljárókat és a főembereket megillető tisztelet megadását; a bírókat pedig óva intette az ítélet elferdítésétől és attól, hogy hamis ügyet támogassanak és megvesztegethetők legyenek. Isten a rágalmazást és a becsületsértést is megtiltotta. Ellenben lelkére kötötte népének, hogy viselkedjék kedvesen mindenkivel, még az ellenségeivel is. PP 268.3

Isten azután ismét emlékeztette a népet a szombat megtartásának szent kötelességére. Az évenkénti ünnepeket is kijelölte, amelyeken a nemzet minden férfiának össze kellett gyülekeznie az Úr előtt és elhoznia neki hálaáldozatait és termésének első zsengéit, gyümöl-Ícseit. Isten mindezeknek az előírásoknak a célját is közölte velük. PP 268.4

Hétfő augusztus 25

További törvények

Olvassa el az Exodus 22:16–23:9-et. Milyen kérdésekkel foglalkoznak ezek a törvények, és hogyan?

A nyolcadik parancsolat éppen úgy elítéli az emberek meglopását, kizsákmányolását, az emberrablást, mint a rabszolgákkal való bánásmódot, és megtiltja a területeket hódító háborúkat is. Életünk ügyeinek legkisebb részleteiben is szigorú igazságosságot, becsületességet követel meg tőlünk. Megtiltja a kereskedelemben elkövetett rászedéseket, csalásokat. Megköveteli a tartozások és a munkabérek jogos és tisztességes meg- és kifizetését. Kijelenti, hogy minden kísérletet, amely arra irányul, hogy hasznot szerezzünk mások tudatlanságából, gyengeségéből vagy szerencsétlenségéből. Isten csalásként sorol fel a menny könyveiben. PP 265.7

szolgáló leányát, se ökrét, se szamarát, és semmit, ami a te felebarátodé" (2Móz 20:17). PP 266.3

A tizedik parancsolat minden bűn gyökerére sújt le azzal, hogy megtiltja az önző kívánságot, amelyből a bűnös cselekedet ered. Ha Isten törvénye iránti engedelmességünkben visszatartjuk magunkat a mások tulajdonát képező bűnös dolgok kívánásától, akkor nem vétünk embertársaink ellen. PP 266.4

Olvassa el a 2 Mózes 23:10–19-et. Milyen fontos kérdésekkel foglalkozik ez a szakasz?

Isten azután ismét emlékeztette a népet a szombat megtartásának szent kötelességére. Az évenkénti ünnepeket is kijelölte, amelyeken a nemzet minden férfiának össze kellett gyülekeznie az Úr előtt és elhoznia neki hálaáldozatait és termésének első zsengéit, gyümöl-Ícseit. Isten mindezeknek az előírásoknak a célját is közölte velük. PP 268.4

A szentélynél évenként háromszor gyűlt össze imádkozásra az egész Izrael. (2Móz 23:14-16). Eme gyülekezések helye eleinte Siló volt, később azonban Jeruzsálem lett a nemzet istentiszteletének központja és itt gyűltek össze a törzsek a nagy ünnepekre. PP 500.1

Az első ünnepet, a páskát, vagyis a kovásztalan kenyerek ünnepét a zsidó esztendő első hónapjában, Abib hónapban tartották meg. Ez az időpont a mai március végének és április elejének felel meg. PP 500.3

„A páskát a hétnapos kovásztalan kenyér ünnepe követte. Az első és a hetedik nap szent gyülekezés napjai voltak, amikor nem végeztek szolgai munkát.” PP 539.6

A páska ünnepét a kovásztalan kenyerek hét napig tartó ünnepe követte. Az első és a hetedik nap szent gyülekezés napja volt, amelyen semmi szolgai munkát nem volt szabad végezni. Az ünnep második napján az évi aratás első zsengéjét mutatták be az Úr előtt. PP 503.2

A táplálékként elkészített gabonáért két kovászos kenyeret mutattak be az Úr előtt hálájuk kifejezéseképpen. A pünkösd ünnepe csak egy napig tartott, melyet istentiszteletre szenteltek. PP 503.4

Kedd augusztus 26

Isten eredeti terve

Olvassa el az Exodus 23:20–33-at. Milyen módszerekkel kívánta Isten meghódítani az

Ígéret Földjét?

Amikor először készültek bevonulni az ígéret földjére, akkor ezt a vállalkozásukat sokkal kevésbé találták nehéznek, mint most. Hiszen Isten akkor is megígérte nekik, az ő népének, hogy ha engedelmes-kednek szavának, akkor előttük jár majd és harcolni fog érettük; sőt lódarazsakat is küld majd, hogy kiűzzék előlük e föld lakóit. A népek között ekkor még nem volt általános az izraelitáktól való félelem és nem sok előkészületet tettek annak érdekében, hogy szembehelyezkedjenek előnyomulásukkal. Most azonban, amikor az Úr azt parancsolta Izraelnek, hogy törjön előre az ígéret földje felé, már éber és hatalmas ellenfeleket kellett megtámadniuk és nagy számú, jól képzett hadsereggel kellett megütközniük, amelyeket felkészítettek előnyomulásuk feltartóztatására. PP 406.2

Az Óggal és Szihonnal való küzdelemben a népnek ugyanabban a próbában kellett megállnia, amelyben atyáik elbuktak. A próbatétel azonban most sokkal keményebb volt mint akkor, amikor Isten először parancsolta meg Izraelnek, hogy induljanak előre. Útjuk közben a nehézségek megszaporodtak; azóta, hogy nem voltak hajlandók előrenyomulni az Úr nevében, amikor erre parancsot kaptak. Így teszi próbára Isten ma is az Ő népét. Ha elveszítik türelmüket, akkor ugyanarra a pontra viszi őket vissza, és másodszorra ez a próba még alaposabb és keményebb lesz, mint amilyen az előző volt. Ez addig folytatódik, míg vagy megállják a próbát vagy ha még mindig lázadoznak, Isten visszavonja tőlük világosságát és sötétségben hagyja őket. PP 406.3

A héberek most megemlékeztek arról az esetről, amikor egyszer korábban a seregeik harcba mentek, de vereséget szenvedtek és ezreket öltek meg közülük. Akkor azonban Isten egyenes parancsa ellenére vonultak ki, Isten által választott vezérük, Mózes nélkül, az Isten üzenetét jelképező felhőoszlop és a szövetség ládája nélkül. Most azonban Mózes velük volt és a reménység, a hit szavaival erősítette szívüket. A felhőoszlopba zárt Isten Fia ment előttük és mutatta nekik az utat. A szövetség szent ládája is csatlakozott a sereghez. Ennek a tapasztalatnak az a tanulsága számunkra, hogy Izrael hatalmas Istene a mi Istenünk is. Bízhatunk benne! Ha pedig engedelmeskedünk parancsainak, követelményeinek, akkor éppen olyan feltűnő módon munkálkodik majd érettünk, mint ahogy munkálkodott ősi népéért. Mindenkit, aki igyekszik a kötelesség ösvényét követni, időnként megtámadja a kételkedés és a hitetlenség. Útját néha olyan akadályok torlaszolják el, amelyek látszólag leküzdhe- tetlenek. Ezek az akadályok elcsüggesztik azt, aki átadja magát a csüggedésnek. Isten azonban éppen neki mondja: Indulj előre! Bármi áron teljesítsd kötelességedet! Azok az akadályok, nehézségek, amelyek olyan félelmeteseknek látszanak, hogy szívedet, lelkedet félelemmel, rettegéssel töltik meg, eltűnnek, ha előre indulsz az engedelmesség ösvényén, alázatosan Istenben bízva PP 406.4

Szerda augusztus 27

Szemet szemért

Olvassuk el Máté 5:38–48. Hogyan értelmezi Jézus a megtorlás törvényének jelentését? Hogyan kell ezt ma alkalmaznunk?

A római iga alól való szabadulás vágya napról napra erősebbé vált, és különösen a nyers és bátor galileaiak között a lázadás szelleme terjedt. Kapernaumban is állomásozott ilyen helyőrség, s amikor Jézus prédikált, éppen mellettük vonult el egy csapat, amely eszükbe juttatta keserű elnyomatásukat. Vágyakozva, reménykedve várta a nép Krisztustól, hogy a rómaiak büszkeségét megalázza. HB 71.4

Jézus szomorúan tekintett a feléje forduló arcokra, amelyekről csak bosszúvágy volt olvasható. Amikor látta a nép hatalmi vágyát, amellyel az elnyomókat akarták megsemmisíteni, bánatosan mondta nekik: “Ne álljatok ellene a gonosznak, hanem aki arcul üt téged jobb felől, fordítsd felé a másik orcádat is.” HB 72.1

Ezek az igék csak az ószövetségi tanításokat ismételték meg. Az általános szabály ugyan Mózes törvényében: “Szemet szemért, fogat fogért” volt, azonban ez csak a törvényszékeknek szólt. Senkinek sem állt jogában bosszút állni, mert az Úr szava így hangzott: “Ne mondd: bosszút állok rajta” (Péld 20:22). “Ne mondd ezt: Amiképpen cselekedett énvelem, úgy cselekszem övele” (Péld 24:29). “Ha éhezik, aki téged gyűlöl, adj enni néki kenyeret; és ha szomjúhozik, adj néki inni vizet” (Péld 25:21). “Mikor elesik a te ellenséged, ne örülj; és mikor megütközik, ne vigadjon a te szíved” (Péld 24:17).HB 72.2

Jézus egész földi életében ez az alapelv nyilatkozott meg. Elhagyta mennyei otthonát, hogy ellenségeinek az élet kenyerét vigye, s bár a jászoltól a sírig csak rágalmazás és üldözés volt osztályrésze, mégis a megbocsátó mennyei szeretet élt szívében. Ésaiás próféta által mondta:

Csütörtök augusztus 28

Bosszú

„Szeretteim, soha ne álljatok bosszút, hanem hagyjátok azt Isten haragjára, mert meg van írva: »Az én bosszúm, én fizetek, mondja az Úr«” (Róma 12:19, ESV; lásd még 5Mózes 32:35).

Milyen ígéret és parancs található ezekben a versekben, és hogyan kapcsolódnak egymáshoz?

„Az egyházzal kapcsolatos ügyeket az egyház határain belül kell tartani. Ha egy keresztényt bántalmaznak, türelmesen kell viselnie; ha megcsalják, nem fordulhat bírósághoz. Inkább szenvedjen veszteséget és sérelmet. 3SM 299.3

„Isten fog elbánni az érdemtelen egyháztaggal, aki megcsalja testvérét vagy Isten ügyét; a kereszténynek nem kell harcolnia jogaiért. Isten fog elbánni azzal, aki megsérti ezeket a jogokat. „Az én bosszúm, én fizetek vissza, mondja az Úr.” Róma 12:19. Mindenről feljegyzés készül, és az Úr kijelenti, hogy mindenért bosszút áll. Minden cselekedetet ítéletre fog hozni.” 3SM 300.1

Olvassuk el Máté 6:4, 6; Máté 16:27; Lukács 6:23 és 2 Timóteus 4:8. Mit mondanak ezek a szövegek arról, hogy Jézus hogyan tekintett a jutalom és a büntetés elveire?

Aki Istent titokban keresi, nyomorúságát Isten elé tárja, és segítségét kéri, annak könyörgése nem hiábavaló. “Atyád, ki titkon lát, megfizet néked nyilván.” Ha Krisztust mindennapi társunkká választjuk, a láthatatlan világ hatalmait érezzük magunk körül, s folyamatosan reá tekintve, átalakulunk képmására. Szemlélése által változunk meg. Jellemünk megszelídü1, megszépü1; nemesebbé, Isten országa számára alkalmassá válik. Urunkkal való állandó közösségünk által jámborabbá, odaadóbbá, lelkileg tisztábbá válunk. Mennyei nevelést kapunk, amelyet a mindennapi életben megnyilvánuló szorgalmunk és buzgóságunk igazol. HB 86.1

Aki naponként komoly imában fordul Istenhez segítségért, támogatásért és erőért, nemes vágyai lesznek, tisztán látja majd a valóságot és kötelességeit, kiemelkedő céljai lesznek, és folyamatosan éhezni és szomjazni fogja az igazságot. Istennel való folytonos összeköttetésünk által másokra is szerteáraszthatjuk — a mindennapi érintkezés közben — azt a világosságot, békét és nyugalmat, amely szívünkben van. Imádság által nyert erőnket állandó törekvéssel kell egyesítenünk, hogy óvatosak és figyelmesek legyünk; ez alkalmassá tesz bennünket mindennapi munkánk végzésére, és minden esetben békességünk megőrzője lesz. HB 86.2

Augusztus 29., péntek

További Tanulmányozásra

Vajon nem éppilyen hatásoknak van korunk is kitéve? Az Úr szőlőjének munkásai közül nem járnak-e sokan a zsidó vezetők nyomában? Nem térítenek-e el vallási vezetők embereket Isten szavának világos kívánalmaitól? Nem tanítják-e őket törvényszegésre az Isten törvénye iránti engedelmesség helyett? Sok templom szószékéről tanítják, hogy Isten törvénye nem kötelező. Az emberi hagyományoknak, előírásoknak és szokásoknak pedig rangos helyet adnak. Mialatt Isten kívánalmait figyelmen kívül hagyják, önelégülten kérkednek azokkal az ajándékokkal, amelyeket Istentől kaptak. {COL 305.2}

Az ember nem tudja, mit tesz, amikor félredobja Isten törvényét. Ez a törvény Isten jellemét tükrözi. Benne fejeződnek ki Isten országának elvei. Ezeknek az elveknek megtagadásával az ember elzárja magát azoktól az eszközöktől, amelyeken át eljutnak hozzá Isten áldásai. {COL 305.3}

Az Izrael elé tárt dicsőséges lehetőségek megvalósulásának az Isten törvénye iránti engedelmesség volt a feltétele. Az Izraelnek megígért emelkedett jellemet és az áldások teljességét - az értelem, a lélek, a fizikai élet, a ház, a föld, a jelen és eljövendő élet áldásait - Isten csak az engedelmeseknek kínálja fel. {COL 305.4}

A gyümölcstermés feltétele - mind a lelki életben, mind a természet világában - az Isten törvényeinek való engedelmesség. Az Istent megdicsőítő gyümölcsterméstől vonják el társaikat azok, akik Isten parancsolatai áthágására bíztatják őket. Az ő vétkük is, hogy az Úr nem kapja meg a szőlőskert gyümölcsét. {COL 305.5}

Isten követei a Mester parancsát teljesítik, amikor Krisztushoz hasonlóan arra szólítanak, hogy engedelmeskedjünk Isten Igéjének. E követek elmondják, hogy Isten igényt tart a szőlőskert termésére: a szeretet, alázatosság és önfeláldozó szolgálat gyümölcseire. Vajon nem lobban-e haragra ma is a zsidó vezetőkhöz hasonlóan sok szőlőmunkás? És amikor Isten törvénye az emberek elé tárul, vajon e tanítók nem kísérlik-e meg befolyásuk latbavetésével rávenni őket e törvény elvetésére? E tanítókat Isten hűtlen szolgáknak nevezi. {COL 306.1}

A hajdani Izraelhez intézett isteni kijelentésekben komoly figyelmeztetés rejlik korunk egyháza és egyházi vezetői számára is. Ezt mondta az Úr Izraelről: "Ha tízezer törvényt írnék is elébe, idegennek tekintenék azokat" (Hós 8 :12). A papoknak és tanítóknak pedig kijelentette: "Elvész az én népem, mivelhogy tudomány nélkül való. Mivelhogy te megvetetted a tudományt, én is megvetlek téged ... És mivelhogy elfeledkeztél Istened törvényéről, elfeledkezem én is a te fiaidról" (Hós 4:6). {COL 306.2}

További tanulmányokért forduljon bizalommal:

WhatsApp: (+49)157-508-25-635, (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org